

REGIONALNA IZBA OBRACHUNKOWA W OPOLU

45 - 052 OPOLE
ul. Oleska 19a

Tel. centr. 77 453 - 86 - 36,37
Tel/Fax 77 453 - 73 - 68
E-mail: rio@rio.opole.pl
www.rio.opole.pl

Opole, 19 września 2014 r.

NA.III-0221-26/2014

W odpowiedzi na pismo z dnia 29 lipca 2014 r. sygn. Fn 3100.1.2014 uzupełnione pismem z dnia 19 sierpnia 2014 r. w sprawie możliwości upoważnienia dyrektora samorządowego zakładu budżetowego do poboru i windykacji opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz wyznaczenia jako inkasenta tej opłaty samorządowego zakładu budżetowego informuję, co następuje.

Zgodnie z art. 6q ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 1399 ze zm.), w sprawach dotyczących opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują burmistrzowi (wójtowi, prezydentowi). W związku z powyższym, upoważnienie dyrektora samorządowego zakładu budżetowego do poboru i windykacji opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi na podstawie upoważnienia z art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 594, ze zm.) jest nieuprawnione.

Przepis art. 143 § 1 Ordynacji podatkowej stanowi, iż organ może upoważnić pracownika kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu i w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji, postanowień i zaświadczeń. Przedmiotowe upoważnienie do załatwiania spraw w imieniu organu

podatkowego obejmuje niewątpliwie m.in. wykonywanie zadań w zakresie ustalania, poboru i windykacji opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi i w świetle powołanego art. 143 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, może zostać udzielone przez wójta osobom wskazanym w dyspozycji ww. przepisu.

Jak podnosi się w literaturze przedmiotu, art. 143 ustawy Ordynacja podatkowa dopuszcza udzielenie pełnomocnictwa jedynie funkcjonariuszowi celnemu oraz pracownikowi kierowanej jednostki organizacyjnej. Nie można zatem upoważnić osoby niebędącej pracownikiem lub funkcjonariuszem celnym danej jednostki organizacyjnej. Po pojęciem "jednostka organizacyjna" należy rozumieć urząd danego organu podatkowego, który udziela pełnomocnictwa (C.Kosikowski i in. Ordynacja podatkowa. Komentarz, Wolters Kluwer 2011, s. 738).

Upoważnienie ma ściśle wyznaczony zakres podmiotowy, bo może je otrzymać wyłącznie pracownik jednostki organizacyjnej kierowanej przez osobę upoważniającą, jak również musi mieć ustalony zakres przedmiotowy (B.Adamiak i in. Ordynacja podatkowa. Komentarz, Oficyna wydawnicza Unimex, Wrocław 2003, s.527).

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 143 § 1 Ordynacji podatkowej, możliwe jest udzielenie przez wójta działającego jako organ podatkowy upoważnienia do wydawania decyzji wyłącznie pracownikowi urzędu gminy.

Odnosząc się do zagadnienia dotyczącego możliwości wyznaczenia jako inkasenta opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi samorządowego zakładu budżetowego stwierdzić należy, że zgodnie z art. 61 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, rada gminy w drodze uchwały, może zarządzić pobór opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w drodze inkasa oraz wyznaczyć inkasentów i określić wysokość wynagrodzenia za inkaso.

Stosownie do art. 9 ustawy Ordynacja podatkowa, inkasentem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, obowiązana do pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu. Mając powyższe na względzie, brak jest przeszkód aby inkasentem opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi był zakład budżetowy. Zwrócić uwagę należy, iż decyzja co do określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso należy do organu stanowiącego. Rada gminy może zatem

określić wynagrodzenie, uzależnione od wysokości pobranych świadczeń, najczęściej w praktyce jest to pewien procent odnoszony do zainkasowanych kwot.

Posługiwanie się w tym celu art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 885, ze zm.) wydaje się nieuzasadnione, gdyż przepis ten stanowi podstawę udzielenia z budżetu dotacji przedmiotowych dla samorządowych zakładów budżetowych, kalkulowanych według stawek jednostkowych. Dotacje przedmiotowe definiowane są jako dopłaty do określonych rodzajów wyrobów lub usług, kalkulowanych według stawek jednostkowych. Uzasadnieniem dotowania przedmiotowego jest założenie, że cena usługi komunalnej lub socjalnej nie kompensuje kosztów jej wytworzenia.

Odnosząc się do zagadnienia dotyczącego zobowiązania dyrektora samorządowego zakładu budżetowego do przestrzegania tajemnicy skarbowej stwierdzić należy, że stosownie do art. 293 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, indywidualne dane zawarte w deklaracji oraz innych dokumentach składanych przez podatników, płatników lub inkasentów objęte są tajemnicą skarbową, natomiast wykaz osób zobowiązanych do przestrzegania tajemnicy skarbowej zawarty został w art. 294 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, w którym w sposób enumeratywny zostali wymienieni:

- pracownicy urzędów skarbowych oraz izb skarbowych;
- funkcjonariusze celni i pracownicy urzędów celnych oraz izb celnych;
- wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz pracownicy urzędów ich obsługujących;
- członkowie samorządowych kolegiów odwoławczych, a także pracownicy biur tych kolegiów;
- minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz pracownicy Ministerstwa Finansów;
- osoby odbywające staż, praktykę zawodową lub studencką w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub w innych organach podatkowych;
- przedstawiciele obcej władzy przebywający w siedzibach organów podatkowych, obecni w toku postępowania podatkowego lub obecni w toku czynności kontrolnych, w związku z wymianą informacji.

Stosownie do art. 294 § 4 Ordynacji podatkowej, do przestrzegania tajemnicy skarbowej obowiązane są również inne osoby, którym udostępniono informacje objęte tajemnicą skarbową, chyba że na ich ujawnienie zezwala przepis prawa.

Z powyższych przepisów wynika, że inkasenci pomimo tego, że nie zostali wprost wskazani w art. 294 § 1 Ordynacji podatkowej są jednak zobowiązani do jej przestrzegania na mocy wskazanego art. 294 § 4 powołanej ustawy.

Przedstawiając powyższe należy zaznaczyć, że wyjaśnienia Regionalnej Izby Obrachunkowej nie stanowią wiążącej wykładni prawa.